

Т.І.Воронкова

ЦНБ ім. В.І.Вернадського АН України

м. Київ

**АРХІВ
ВАСИЛЯ ІВАНОВИЧА МАСЛОВА
(1884–1959)**

Маслов В.І., український радянський літературознавець та педагог, народився 21 грудня 1884 року на Чернігівщині у містечку Ічня в родині купця другої гільдії. Середню освіту отримав у Прилуцькій гімназії, яку закінчив із золотою медаллю у 1903 році. Цього ж року став студентом історико-філологічного факультету Московського університету. Згодом він перейшов до Київського університету, який закінчив у 1909 році з дипломом першого ступеня, отримавши золоту медаль за конкурсну роботу. 1 січня 1910 року був затверджений штатним стипендіатом при Київському університеті для підготовки до професорського звання по кафедрі російської мови та словесності і у 1913/14 навчальному році витримав магістерські іспити. З 1915 по 1920 р. — приват-доцент у Київському університеті. У 1917 році обраний приват-доцентом Київських вищих жіночих курсів. В університеті і на курсах читав лекції з російської літератури і проводив практичні заняття з студентами. Окрім занять у вищій школі, викладав російську мову та літературу в декількох київських гімназіях.

З осені 1920 по 1930 р. працював у Прилуках, читав лекції з російської літератури на Вищих педагогічних курсах, зреформованих згодом у педтехнікум. У 1927–1930 роках обирав посаду директора Прилуцького окружного музею, де проводив науково-дослідницьку роботу по вивченню Прилуцького краю, видавав «Бюлетень Прилуцького окружного музею» (1928–1929 рр.).

У 1930 році на конкурсній основі був обраний науковим співробітником Академії наук УРСР, де працював у фольклорно-

етнографічній комісії, а згодом, після реорганізації Академії, в Інституті історії матеріальної культури. У 1946–1948 рр. займав посаду старшого наукового співробітника і заступника завідуючого відділом російської літератури Інституту української літератури АН УРСР.

У 1936 році В.І.Маслов переходить на педагогічну роботу до Київського педагогічного інституту ім. М.Горького, а з 1937 року поновлює роботу в Київському університеті.

У 1944 році В.І.Маслову було присуджено вчений ступінь кандидата філологічних наук, а у 1946 році затверджено у званні доцента. Він читає загальний курс історії російської літератури кінця XVIII–XIX ст., а в університеті ще й керує науковим студентським «Кружком истории русской литературы XIX века».

У різні роки В.І.Маслов був членом Історико-літературного товариства при Університеті св.Володимира, товариства дослідження мистецтв, Історичного товариства Нестора-літописця, Неофілологічного товариства, Комітету київського відділення Російського товариства захисту жінок, Товариства по розповсюдженню політичних і наукових знань та ін.

Архів В.І.Маслова після його смерті (22 березня 1959 року) був переданий у дар рукописному відділу ЦНБ АН УРСР його спадкоємцями Ю.С.Масловим та І.О.Лучник (Масловою). Перша частина матеріалів надійшла у 1965 році (1022 од. зб., опрацювання проведене у 1980–1981 рр.), друга — у 1985 році (426 од. зб., була описана у 1988 році. Фонду присвоєний № 243).

У складі фонду — наукові праці фондоутворювача з історії російської та української літератури і літературних взаємин, фольклору, етнографії, археології, курси лекцій, біографічні матеріали, матеріали службової і громадської діяльності, фотографії та листування.

В.І.Маслов належить до найстарішої генерації українських вчених, чиє ім'я широко відоме серед фахівців з нової російської літератури, а також серед спеціалістів, що вивчають питання порівняльної історії літератури. Його перша робота «Архів К.Ф.Рылеева. Принесен в дар библиотеке Академии наук В.Е.Якушкиным» [2]¹, опублікована у 1910 році на сторінках «Известий Имп. Академии наук», була написана ще у студентські роки. Науковий керівник В.І.Маслова професор А.М.Лобода у своєму «Отзыве об отчете профессорского стипендиата Маслова Василия за 1910 год» позитивно оцінив роботу, зазначивши, що дослідження стипендіата «произведений Рылеева все дают период литературной деятельности этого писателя, до г. Маслова совершенно не обследованный и даже неизвестный . . . Печатающееся исследование

его обнаруживает громадную начитанность автора, серьезность и научную подготовку» [345, арк.2]

Монографія В.І.Маслова «Литературная деятельность К.Ф.Рылеева» [3, 1022], що побачила світ у 1912 році, мала широкий відгук у наукових колах. З рецензіями виступили М.Василенко, В.Брюсов, М.Піксанов, І.Курбасов та ін. [629]. Згодом, у 1945 році, академік О.І.Білецький напише: «В.И.Маслов обратил на себя внимание уже первой своей большой печатной работой «Литературная деятельность К.Ф.Рылеева» (К., 1912), в свое время вызвавшей сочувственные рецензии... и положившей, можно сказать, начало историко-литературному изучению наследства одного из виднейших поэтов-декабристов. Выводы этой работы вошли в научный обиход и были использованы советскими издателями текстов Рылеева и его исследователями» [1085, арк.1].

У 1944 році монографія була представлена, як дисертаційна робота для присудження В.І.Маслову вченого ступеня кандидата філологічних наук. У відгукові на дисертацію академік М.К.Гудзій писав: «Голько упразднения практики присвоения докторской степени по совокупности печатных трудов побуждает меня поддержать представление В.И.Маслова на ученую степень не доктора, а лишь кандидата» [1086, арк.1, арк.4].

Продовжуючи свої дослідження творчості Рылеева, у 1916 році В.І.Маслов опублікував численні «Дополнения и поправки» до монографії, а в 1926 році вийшла його книга «Поэт-декабрист Рылеев» [3].

Чималу кількість нових і важливих відомостей введено В.І.Масловим до наукового обігу через цикл його праць, присвячених порівняльному вивченню російської та західноєвропейської літератури епохи романтизму та сентименталізму. У 1915 році публікується його критико-бібліографічний нарис «Начальный период байронизма в России» [16–17], що розкриває проблему проникнення творів Байрона до Росії та їх вплив на творчість поетів пушкінської доби.

Питання впливу англійських письменників Стерна, Оссіана, Томаса Мура на російську літературу розглядається і у подальших роботах В.І.Маслова — «Оссиан в России», 1928 р. [23], «К вопросу о первых русских переводах поэм Оссиана-Макферсона», 1928 р. [24], «Оссианизм Карамзина» [22]. У працях «К вопросу о популярности Т.Мура в русской литературе Пушкинской поры», 1928 р. [77], «Томас Мур в русской литературе 20–30 гг. XIX ст.» [73], «Томас Мур в русской литературе» 1945р. [72] автор звертається до маловивченого питання про популярність поета у Росії та про його вплив на творчість В.Жуковського й інших поетів-романтиків.

Цикл праць 30-х років В. І. Маслов присвятив питанням української етнографії, фольклору, археології. Варто відзначити такі роботи, як «Українська етнографія першої половини ХІХ ст.» (1934 р.) [32], «Колядские обряды и песни» [33], «Фольклор в добу соцбудівництва» (1933 р.) [29], «Класове коріння української етнографії першої половини ХІХ ст.» (1934 р.) [1039].

Його статті «Рільницьке знаряддя і техніка за пам'ятками Райковецького городища феодальної доби» (1935 р.) [37] та «Хліборобська техніка у минулому» (1936 р.) [39] — це результат досліджень пам'ятників матеріальної культури важливого для історії українського феодалізму Райковецького городища, в розкопках якого В.І.Маслов брав найдіяльнішу участь.

На основі ще не досліджених на той час матеріалів відділу рукописів Бібліотеки АН УРСР В.І.Маслов висвітлив діяльність одного з маловивчених представників української літератури першої половини ХІХ ст. П.П.Гілецького-Носенка у роботі «Етюд з історії сільськогосподарської техніки. («Мысли с паровом плуге» П.П.Белецкого-Носенко. Рукопись 1928 г.» (1934 р.) [30].

Коло досліджень В.І.Маслова у 40–50-х роках пов'язане з історією російської та української літератури. Десятки статей, наукових доповідей, матеріалів до них накопичились за той час в архіві: «Мицкевич в круг у русских писателей начала ХІХ ст.», 1940 р. [43]; «Ломоносов», 1940 р. [44]; «Крылов И.А.», 1944–1945 рр. [41, 51]; «Грибоедов А.С.», 1945 р. [52, 53], «Великий русский писатель Л.Н.Толстой», 1945 р. [55]; «Поэт-декабрист. (К 150-летию со дня рождения Рылеева)», 1945 р. [56]; «А.А.Блок», 1946 р. [78]; «В.Г.Короленко», 1946 р. [79]; «Островский — создатель русского национального самобытного театра», 1948 р. [81], «Белинский — историк русской литературы», 1949 р. [82]; «В.Г.Белинский — выдающийся критик-демократ», 1949 р. [86]; «Великий художник-реалист Гоголь», 1952 р. [96]; «Гоголь и Украина» 1952 г. [98]; «Великий русский писатель-революционер А.Н.Радищев», 1952 р. [99]; «Сковорода, його життя і діяльність», 1944 р. [1042]; «Писатели-декабристы», 1945 р. [1043]; «Пушкин и декабристы», 1952 р. [1050]; «Н.А.Маркевич и его воспоминания о Пушкине», 1954 р. [108].

У останньому циклі робіт 50-х рр. В.І.Маслов звертається до вивчення історії розвитку взаємин двох братніх культур — російської та української, їх тісних літературних зв'язків, про що свідчать матеріали фонду: «Украинская тема в русской литературе Пушкинской поры», 1951р. [91], «Украинское прошлое в русской литературе Пушкинской поры», 1952 р. [92]; «Героическое прошлое украинского народа в

творчестве декабристов», 1952 р. [97]; «Героическое прошлое Украины в произведениях русских писателей первой половины XIX в.» (Материалы к главам монографии — «Запорожская сечь», «Богдан Хмельницкий в русской литературе Пушкинской поры», «Наливайко», «Гайдамаки», «Гаркуша»), 1951–1954 рр. [100–103]; «Неизданный роман П.П.Белецкого-Носенко «Зиновий Богдан Хмельницкий. Историческая картина событий, нравов и обычаев XVII в. в Малороссии. 1829 г.», 1954р. [106]; «Русско-украинские связи в первой половине XIX в. (Н.А.Маркевич, О.М.Бодянский, М.А.Максимович)». Материалы к работе, 1955–1957 рр. [110–115]; «Русско-украинские литературные связи первой половины XIX в. (Н.А.Маркевич о поэтах Пушкинской поры)», 1955 р. [116].

У відгуку на статтю «Українська тема в російській літературі Пушкінської пори» академік О.І.Білецький дає високу оцінку працям В.І.Маслова в цілому: «Богата фактичним матеріалом, частинно ще не вошедшим в научний обиход, робота В.І.Маслова, зв'язана з його предыдущими дослідженнями о Рылєєвє, поетах-декабристах, О.Н.Маркевичє, о Сомовє и др. представляє несомнений інтерес и являється цєнным вкладом в изучение большой темы — братского единства русской и украинской культур» [662, арк. 1].

Серед наукових робіт В.І.Маслова 40–50-х рр. окреме місце займають відгуки та рецензії: «Грицай Ю.Ф. «Дневник провинциала в Петербурге» М. Е. Салтыкова-Щедрина», рецензія на дисертацію, 1946 р. [126]; «Гольдин Ф.Л. «Политические мотивы в лирике Н.П.Огарева», рецензія на дисертацію, 1947 р. [128]; «Б.Л.Егорова. «Чернышевский — литературный критик», рецензія на дослідження та дисертацію, 1948 р. [130–131]; «И.Я.Заславский. «Пушкин в Болгарии», «Рилєєв і російські о-українські літературні взаємини», 1951–1956 рр. рецензії на книгу та статтю, [132–134]; «В.А.Калустин. «Несколько замечаний по вопросу о положительном герое в русской литературе XIX в.», відгук на статтю, 1951 р. [136]; «Мацай А.И. «Ябеда» В.Б.Капниста», рецензія на дисертацію та дослідження, 1949 р. [140–141]; «А. Д. Оршин. «Хрестоматия критических материалов по русской литературе XVIII в.», відгук на рукопис, 1959 р. [142].

Тут же: відгуки про «Програму по истории русской литературы для филологических факультетов государственных университетов», 1952 р. [150], про «Програму по истории русской литературы для учительских институтов», 1938 р. [151] тощо.

Розділ біографічних матеріалів фондотворювача представлений особистими документами (свідчення про нагородження, паспортна книжка, свідчення про явку для виконання військової повинності пенсійне

посвідчення, страхова книжка, профспілковий квиток тощо) та матеріали шкільних і студентських років. Серед них учнівські відпускні квитки і похвальні листи Прилуцької гімназії, диплом про закінчення Київського університету, свідоцтво про нагородження золотою медаллю за «Дипломний твір «Литературная деятельность К.Ф.Рылеева», повідомлення ректорату про залишення В.І.Маслова стипендіатом для підготовки до професорського звання по кафедрі російської мови і словесності, конспекти, звіти про заняття і відгуки на них професорів А.М.Лободи та В.М.Перетца [341–347, 1124–1126] тощо.

Матеріали службової та громадської діяльності складають значну частину фонду і згруповані за місцями служби В.І.Маслова. Найчисленніша група документів стосується того періоду, коли фондоутворювач працював у Київському університеті (1915–1959 рр.). Серед особистих документів знаходимо посвідчення приват-доцента і викладача кафедри російської мови і словесності (1915–1920 рр.), диплом кандидата наук, атестат доцента (1946 р.), характеристики, листок обліку кадрів, списки наукових праць тощо.

Розділ педагогічної та науково-методичної роботи представлений програмами, робочими планами, звітами, списками тем для курсових і дипломних робіт, екзаменаційними білетами та ін. Зберігаються також курси лекцій та матеріали до них із загального курсу історії російської літератури кінця XVIII — першої половини XIX ст., які Маслов читав для студентів філологічного факультету [153–269] та спецкурси з «Истории русской драматургии XVIII — первой половины XIX века» [174–175], «Русско-украинских литературных связей в первой половине XIX века» [1096], стенограми окремих лекцій.

Фонд зберігає документи про керівництво педагогічною практикою, курсовими і дипломними роботами студентів [1099], відгуки та рецензії на них [509–615].

В.І.Маслов був керівником наукового студентського «Кружка русской литературы», організованого кафедрою російської літератури у післявоєнний час. «Живо и интересно проходят заседания кружка русской литературы XIX ст. (руководитель проф. Маслов), — писала університетська газета «За радянські кадри» від 10 квітня 1946 року. — Задача кружка состоит в том, чтобы выработать у студентов навыки самостоятельной работы в области литературы и углубить изучение тех вопросов, которые не может охватить учебная программа . . . Следует отметить исключительную чуткость и заботливость проф. В.И.Маслова, который оказывает большую помощь студентам в их работе над рефератами» [129, арк.1, додаток]. У фонді зберігаються також і

матеріали керівника «Кружка» — плани, звіти, списки тем рефератів, порядок денний засідань, газетні вирізки статей про роботу «Кружка» за 1946–1955 рр. [421–429].

Багато років В.І.Маслов керував аспірантами при підготовці ними дисертацій. Є звіти про роботу за 1951–1957 роки [1077–1105] і низка рецензій (на дисертації — Козловської Є.В. [137], Кузьменко А. Є. [138], Мацає А.І. [140] та ін.)

«Заслуживает внимания и общественная деятельность В.И.Маслова, как популяризатора классической русской литературы, любящего выступать перед широкими кругами общественности с публичными лекциями. Он выступал в Киеве, Чернигове, Днепропетровске, Черкассах, Белой Церкви, Прилуках и других городах с лекциями о Пушкине, Грибоедове, Крылове, поэтах-декабристах, Гоголе, Чернышевском, Радищеве и на другие темы . . . Маслов В.И. нередко выступал с литературоведческими очерками по радио . . . », — таку характеристику громадської діяльності В.І. Маслова дав член-кореспондент АН УРСР П.М.Попов на урочистому засіданні Київського університету з нагоди 70-річчя від дня народження та 45-річчя наукової і педагогічної діяльності ювіляра, що відбулося 5 січня 1955 року. У фонді зберігаються матеріали засідання: вітальні адреси, кореспонденція тощо [440–442].

Розділ документів, пов'язаних з педагогічною діяльністю В.І.Маслова у Київському державному педагогічному інституті ім. М.Горького, невеликий за обсягом. Це робочі плани з курсу російської літератури 1934–1941 рр. [389], списки тем для студентських рефератів з літератури 1937–1939 рр. [390], теми контрольних робіт і методичні вказівки до них 1939–1952 рр. [391], програми та конспекти лекцій з курсу історії російської літератури 1938–1949 рр. [392–393].

У фонді зберігається клопотання Київського педагогічного інституту та університету про затвердження В.І.Маслова у вченому званні професора (1944–1945) [1188].

У діловій характеристиці ректорату зазначалося: «С начала 1936/37 уч. г. т. Маслов пришел на работу в Киевский педагогический институт им. Горького, где в течении пяти лет вел самостоятельные курсы по истории русской литературы, был два года председателем государственной комиссии по заочному сектору института и последние три года (перед войной) руководил кафедрой русской литературы, занимаясь при этом научно-исследовательской работой . . . Лекции по русской литературе ведет с основательным знанием своей специальности и пользуется авторитетом среди студентов» [1189, арк.1].

Група документів, пов'язаних з педагогічною діяльністю В.І.Маслова в середніх учбових закладах міст Києва та Прилук, представлена посвідченнями, формулярними списками, відпускними квитками, виданими дирекціями 1 і 4 київських гімназій за 1915–1920 рр. [1134–1145, 1153]. Знаходимо тут і листування з Київською О.Ф.Плетньовою жіночою гімназією з питань учбового завантаження 1917 р. [1132–1133], посвідчення про роботу викладачем Прилуцьких педагогічних курсів та технікуму 1922–1925 рр. [1157–1160].

Період роботи В.І.Маслова у Прилуцькому окружному музеї (1927–1930) відображений невеликою кількістю документів. Стаття «З життя музею» [1034], написана В.І.Масловим спільно з редактором «Бюлетня Прилуцького окрмузею», (1928/1929 рр.) Ю.Каневським, є стислим звітом про роботу, здійснену по створенню музею, його відділів, комплектуванню фондів, організації та проведенню екскурсій, випуску двох номерів «Бюлетня».

«Маслову удалось проявить энергичную деятельность по охране в округе памятников природы, старины и искусства. С этой целью он объездил наиболее ценные места на Прилуцщине, описал состояние парков в Тростяницах, Яготине, Сокиренцах, Дегтярах, Лишовице, Густыне, Бесбаховке и Березовой Рудке. Работа сопровождалась фотофиксацией наиболее ценных объектов. Добытый путем такого обследования материал Маслов ежегодно направлял в Укрнауку. Коллекция фотоснимков поступила в Киевский археологический комитет АН УССР», — таку інформацію дав звіт «Краеведческая работа В.И.Маслова» про предмет наукової діяльності вченого за цей період [370, арк.2] (матеріали звітів з описами пам'ятників та фотодокументами зберігаються в архіві [117, 696–714]).

У фонді є фоторепродукції, зроблені В.І.Масловим з живописних полотен музею. Серед них — портрети представників роду Галаганів [1392–1396], Дмитра Ростовського [1399], Георгія Кониського [1400], Петра Могили [1401] та репродукції з полотен невідомих майстрів — «Изображение войска Донского войскового атамана» [1404], «Изображение войска Донского войскового старшины» [1405], «Мамай» [1408], «Изображение малороссийского мещанина» [1406], «Изображение малороссийского мужика» [1407], «Банкет казаков» [1307], «Ярмарка в Малороссии» [1409] тощо.

У 1930 році В.І.Маслов був зарахований до штату Етнографічної комісії ВУАН на посаду асистента, а згодом, з реорганізацією Академії, працює на посаді наукового співробітника Інституту матеріальної культури АН УРСР.

Серед документів цього періоду — посвідчення, довідки з місця роботи [1176, 1178, 1183–1184, 1186], посвідчення про відрядження [1177], трудовий список [1181], доручення інституту про проведення археологічних фотозйомок [1182] тощо.

У 1930–1935 рр. В.І.Маслов приймає діяльну участь у ряді археологічних експедицій інституту. У фонді містяться матеріали, пов'язані з роботою у Райковецькій, Вишгородській та Ольвійській експедиціях: звіти, записні книжки, нотатки, фотографії розкопок і учасників експедицій [373–378, 387–388].

«Как сотрудник Института материальной культуры, — писав пізніше В.І.Маслов [441, арк.2], — я изучал угольную промышленность Донбасса, ездил в г. Сталино, написал довольно большую работу в 6 печатных листов — «Побут сталінських шахтарів», иллюстрировал ее многими фотоснимками и таблицами о росте угольной промышленности на Донбассе». У фонді є посвідчення про відрядження до Сталіно [379–380] і матеріали до праці (1934–1935 рр.) [34, 1036–1037].

У 1935 році В.І.Маслов був включений до складу експедиції АН УРСР, створеної для збирання матеріалів про героя громадянської війни на Україні М.О.Щорса. Знайденими документами скористався О.П.Довженко при створенні кінофільму «Щорс». Звіт про експедицію і свою участь у ній В.І.Маслов опублікував у статті «До збирання матеріалів про Щорса». У фонді — посвідчення про відрядження, звіти, записні книжки, нотатки спогадів учасників громадянської війни, фотографії [381–386].

У 1946–1948 рр. В.І.Маслов продовжив свою роботу в системі АН УРСР, займаючи посаду старшого наукового співробітника Інституту української літератури. Серед документів цього періоду — виписка з протоколу АН УРСР про затвердження його на посаді старшого наукового співробітника [1199], особистий листок обліку наукових співробітників [1200], заява про звільнення [1201] тощо.

Фонд В.І.Маслова налічує велику кількість фотографій. Тут є портрети фондоутворювача 1901–1951 рр. [1351] і групові фотокартки — у родинному колі [1352, 1354, 1356], серед професорсько-викладацького складу Київського університету (з О.І.Білецьким, Л.А.Булаховським, С.І.Масловим та ін.) і студентів 1945 р. [1357], разом з студентами-випускниками історико-філологічного факультету Київського університету 1909 р. [728], з студентами Київського університету 1948–1954 рр. [740–742, 1358], серед студентів Педагогічного інституту 1938–1947 рр. [730–739], з випускниками Прилуцького педагогічного технікуму 1926 р. [729], разом з учасниками Семінару російської філології проф.

Перетца 1906–1914 рр. [723]. Є у фонді і портрети вчителів, друзів, знайомих та учнів В.І.Маслова — А.М.Лободи [1366], В.М.Пертца [1369], М.К.Гудзія [1361], О.М.Щербини [627, 1361], Л.Є.Махновця [657], Р.М.Крештофорової та ін.

Є і авторські фотографії В.І.Маслова — види м. Києва та його околиць [708], м. Прилук та околиць [711], міст Кисловодська та П'ятигорська [706], м. Яготина та околиць [715], м. Новгорода-Сіверського [707], церков сіл Журавки, Іржавця, Слуцька [702, 704, 713] тощо.

Останній розділ фонду складається із офіційного та приватного листування В.І.Маслова [745–992, 1233–1342].

Серед офіційної епістолярії — вітальні листи і телеграми з нагоди ювілейних дат фондоутворювача, запрошення на конференції, засідання Академії наук УРСР [748–751], Інституту російської літератури АН СРСР [745–746], Московського університету [780], Київського університету [759–771, 775], Київського педагогічного інституту [772–774], Історико-літературного товариства при Університеті св.Володимира [755], Історико-літературного товариства і товариства дослідження мистецтв [756], Історичного товариства Нестора-літописця [757–758], Комітету київського відділення Російського товариства [799], Неофілологічного товариства [783], Товариства по поширенню політичних та наукових знань [786–789] та ін.

Приватне листування представлене листами видатних вчених Адріанової-Перетц В.П. [860–861, 1262], Алексеева М.П. [864–868], Білецького О.І. [672–874], Гудзія М.К. [888–889, 1269–1278], Єрьоміна І.П. [895–896, 1261–1283], Зільберштейна І.С. [901–902], Кирилюка Є.П. [908], Ізмайлова Н.В. [904–907], Максименка Ф.П. [339–341], Малишева В.І. [942–943], Модзалевського Б.Л. [949–952], Модзалевського Л.Б. [953–957], Рейсера С.А. [967–969], Степовича А.Л. [982], Щербини О.М. [985] та ін. Є листи рідних, знайомих, учнів.

Окрему групу складають листи і телеграми із висловлюванням співчуття від наукових та громадських організацій, знайомих і друзів (січень–лютий 1957 р.) з приводу смерті брата, члена-кореспондента АН УРСР, відомого вченого-літературознавця С.І.Маслова [1237–1349].

Наукова діяльність В.І.Маслова була високо оцінена відомими вченими. У фонді зберігаються відгуки та рецензії академіка Білецького О.І. — «Отзыв о научной деятельности Маслова В.И.», 1939–1945 рр. [1083–1085], рецензії на роботи «Пушкин и декабристы», 1949 р. [620], «Поэзия декабристов», 1950 р. [621], «Украинская тема в русской литературе Пушкинской поры» 1951 р. [622]; академіка Рильського М.Т. ка

роботу «Поэзия декабристов», 1950 р. [626]; академіка Гудзія М.К. «Отзыв о диссертации Маслова В.И. «Литературная деятельность Рылеева К.Ф.», 1944 р. [1086]; члена-кореспондента АН УРСР Попова П.М. «Отзыв о научной работе В.И.Маслова», 1904 р. [618]; професора Назаревського О.А. — рецензії «Украинская тема в русской литературе Пушкинской поры», 1950 р. [624], «Неизданный роман Белецкого-Носенко «Зиновий Богдан Хмельницкий», 1953 р. [625].

Матеріали архіву В.І.Маслова можуть зацікавити дослідників, що вивчають історію культури, російську та українську літературу, краєзнавство, етнографію, музеєзнавство.

---

¹ Тут і надалі в дужках вказується номер одиниці зберігання і, при необхідності, аркуші.